KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN
FOR DOMSTOLENS ANDEN AFDELING
DEN 2. JULI 1980 [1]

Mariette Krecke, gift Turner, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 129/80 R

I sag 129/80 R

MARIETTE KRECKE, GIFT TURNER, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, boende 1050 Bruxelles, ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nico Edon, 2, rue Goethe,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved sin ledende juridiske konsulent Jean-Pierre Delahousse, som befuldmægtiget, bistået af advokat Daniel Jacob, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Kommissionens juridiske konsulent Mario Cervino, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgte,

angående en begæring om foreløbige forholdsregler med påstand om udsættelse af fuldbyrdelsen af en afgørelse om forflyttelse,

afsiger

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS ANDEN AFDELING, DER AFLØSER DOMSTOLENS PRÆSIDENT, SOM HAR FORFALD,

følgende

1 — Processprog: Fransk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

Den sagsøgte institution har den 12. juli 1978 besluttet at reorganisere sin lægetjeneste, hvor sagsøgeren, Turner, der er læge, er ansat som ekspeditionssekretær i lønklasse A 4; inden for rammerne af denne reorganisering blev det først foreslået og dernæst pålagt sagsøgeren at arbejde i afdelingen for »socialmedicin«, der var under oprettelse, hvilket først skete ved skrivelse fra generaldirektøren for Personale og administration af 4. maj 1979, dernæst ved afgørelse fra Kommissionen af 8. juni 1979 om ændring af sagsøgerens placering, således at hun blev overført fra lægetjenesten til den særlige lægetjeneste i Bruxelles for personalet i Bruxelles. Sagsøgeren har anlagt annullationssøgsmål mod disse afgørelser (sag 59/80).

Efter indskriden først fra chefen for lægetjenesten, dernæst fra generaldirektøren for Personale og vedkommende kommissionsmedlem, er sagsøgeren endelig ved afgørelse truffet af Tugendhat, medlem af Kommissionen, blevet forflyttet med virkning fra 1. juni 1980, hvilket blev meddelt sagsøgeren den 23. maj 1980, til en ledig stilling som ekspeditionssekretær i generaldirektoratet for Forskning, videnskab og uddannelse. Sagsøgeren har anlagt endnu et søgsmål til prøvelse af denne afgørelse med påstand om annullation heraf og erstatning med renter for den ikkeøkonomiske skade, som hun hævder at have lidt (sag 129/80).

I denne anden stævning har sagsøgeren ved særskilt dokument indgivet begæring om foreløbige forholdsregler med påstand om, at Domstolen »inden for kortest mulig frist udsætter fuldbyrdelsen af Tugendhat's afgørelse af 23. maj 1980 om forflyttelse; sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger«. Til støtte for denne begæring om foreløbige forholdsregler har sagsøgeren angivet flere grunde:

— hun berøves ved forflyttelsen til en stilling, som ikke kræver »lægelige kundskaber«, muligheden for at udøve lægevirksomhed, som hun har praktiseret i 25 år;

— denne foranstaltning vil kunne udgøre en uoprettelig skade for sagsøgeren, hvis hun senere ønsker at arbejde som læge især uden for EØF;

— det drejer sig i virkeligheden om en foranstaltning, der indebærer et forbud mod at udøve lægevirksomhed, dvs. en alvorlig og vanærende disciplinær sanktion, som alene kan træffes af en særlig disciplinærret for læger; foranstaltningen skader sagsøgerens faglige omdømme og krænker hendes ære;

— Kommissionen har haft mulighed for at forflytte sagsøgeren til en anden stilling uden at berøve hende muligheden for at udøve lægevirksomhed;

— foranstaltningen er forhastet og forhindrer den korrekte fremsendelse af verserende akter, der er under udarbejdelse;

— foranstaltningen udgør et sidste udtryk for sagsøgtes faste indstilling, der tilsigter at afskære sagsøgeren fra lægeligt ansvar mod hendes vilje (jf. sag 59/80);

— den anfægtede afgørelse er truffet i henhold til en »klodset fremgangsmåde«, mens sagsøgeren har været på ferie, og sagsøgeren har kun tilfældigt fået kendskab hertil, hvilket indebar risiko for, at hun ikke effektivt kunne nedlægge påstand om udsættelse af fuldbyrdelsen af den omtvistede retsakt;

— endelig godtgør de »overdrevent korte frister«, som indrømmes sagsøgeren til at bevare sine rettigheder, samt den »alvorlige, ja endog uoprettelige, skade«, som er forbundet med forflyttelsen, at der foreligger uopsættelighed med henblik på efterkommelsen af stævningen.

Ved skrivelse af 9. juni 1980 har sagsøgeren meddelt Domstolen, at hun — efter at være mødt den 2. juni for at modtage instrukser vedrørende sit nye arbejde og efter at være vendt tilbage til sin stilling den 4. juni efter fremsendelse af de verserende akter — havde konstateret, at det drejede sig om

— en stilling, der især indebar medicinsk forskning og ikke praksis,

— en stilling, der krævede flydende kendskab til engelsk, mens sagsøgeren især behersker fransk og tysk,

— et arbejde, der var mere egnet for en specialiseret oversætter end for en læge, og som senere vil gøre det muligt at beskylde sagsøgeren for manglende effektivitet eller manglende vilje.

Sagsøgte har indgivet indlæg og en skrivelse af 13. juni, der især vedrører den argumentation, som sagsøgeren havde udviklet i sin skrivelse af 9. juni. Efter først at have redegjort for udviklingshistorien for lægetjenesten ved Kommissionen, har sagsøgte nedlagt påstand om, at formanden for anden afdeling »ikke tager begæringen til følge, samt at sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger uden noget forbehold«, og sagsøgte har især anført følgende til støtte for påstandene:

— sagsøgeren anfører med urette, at den trufne foranstaltning berøver hende muligheden for at udøve lægevirksomhed, thi hun blev ikke ansat med henblik herpå og har, indtil hun blev placeret inden for lægetjenesten, i flere år været beskæftiget med opgaver så som udarbejdelsen af den månedlige bulletin om røntgenbeskyttelse og statistiske og medicinske undersøgelser; beslutningen om forflyttelse har tillagt sagsøgeren opgaver af administrativ art, som hun havde udøvet tidligere, hvilket udelukker, at den trufne foranstaltning på nogen måde udgør en disciplinær sanktion;

— forflyttelsen indebærer ikke en alvorlig skade for sagsøgerens faglige omdømme og ære og påfører hende intet uopretteligt tab, da hun ikke har fremført noget bevis herfor; der er intet som forhindrer, at man afventer udfaldet af hovedsagen;

— placeringen af en tjenestemand må kun afhænge af tjenestens interesser med forbehold af overholdelsen af tjenestemandens rettigheder i henhold til tjenestemandsvedtægten; alene administrationen kan fastlægge behovene for de særlige lægetjenester;

— placeringen af sagsøgeren i en tjeneste, der forvalter aktiviteterne under Udvalget for medicinsk Forskning og offentligt Sundhedsvæsen, er i overensstemmelse med hendes evner og påfører hende ikke nogen »uoprettelig skade«;

— udarbejdelsen og fremsendelsen af den anfægtede afgørelse er i overensstemmelse med praksis og er sket efter et forudgående møde med generaldirektøren for Personale;

— den omstændighed, at afgørelsen om forflyttelse eventuelt er i strid med sagsøgerens faglige interesser, må bedømmes i hovedsagen og er ikke omfattet af en afgørelse, der skal træffes vedrørende en begæring om foreløbige forholdsregler;

— de opgaver, som sagsøgeren skal varetage i sin nye stilling (deltagelse i forvaltningen af aktiviteterne under Udvalget for medicinsk Forskning og offentligt Sundhedsvæsen, og i »forbindelser mellem tjenesterne« med henblik på samordning af aktiviteterne i sundhedssektoren), kan under ingen omstændigheder udøves af en »specialiseret oversætter«, men er i overensstemmelse med Turner's uddannelse; andre læger deltager i dette arbejde;

— Turner's sprogkundskaber kan anvendes, og det angives i en bedømmelse af hende — efter sagsøgerens egen angivelse — at hun har fuldført et arbejde i perioden 1967-1969, hvor brugen af engelsk var fremherskende.

Grunde

1 Ved behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler må Domstolen under hensyntagen til parternes argumentation begrænse sin undersøgelse til de grunde alene, hvorefter det kan afgøres, om der foreligger uopsættelighed, og om den umiddelbare anvendelse af den anfægtede afgørelse kan medføre uoprettelige følger, inden der træffes afgørelse om sagens realitet.

2 Under denne synsvinkel må det først anføres, at forflyttelsen af sagsøgeren ikke har medført indplacering i en lavere lønklasse eller lavere løn, og at hun ikke har påberåbt sig en sådan skade med henblik på at opnå den krævede udsættelse af fuldbyrdelsen.

3 Sagsøgeren har derimod påberåbt sig den uoprettelige skade, som hun hævder at have lidt, fordi hun endog midlertidigt har været udelukket fra at udøve »lægevirksomhed«. Det er imidlertid ubestridt, at sagsøgeren ikke har udøvet lægevirksomhed ved Kommissionen — i den betydning, som hun tilsyneladende tillægger dette udtryk, dvs. som havende ansvar ved behandling af syge eller personlig undersøgelse af patienter — efter at hun blev ansat ved Kommissionen for frivilligt at beklæde en administrativ stilling, hvilket bevises ved hendes ansættelseskontrakt af 22. december 1965 og afgørelsen om fastansættelse af 1. august 1968. Uden at rækkevidden af disse omstændigheder kan præjudicere Domstolens afgørelse af sagens realitet, må det under behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler ud fra disse omstændigheder sluttes, at tillæggelsen af ansvar, som ikke er forbundet med direkte udøvelse af lægevirksomhed, ikke kan forårsage Turner en uoprettelig skade, indtil der er truffet afgørelse i den sag, som hun har anlagt mod Kommissionen.

4 Den omstændighed, at Turner med øjeblikkeligt varsel er blevet tillagt opgaver svarende til dem, som hun tidligere havde anmodet om at blive tillagt, udgør heller ikke en disciplinær sanktion og krænker ikke hendes ære; der er ikke blevet fremført noget som helst bevis til støtte for disse anbringender.

5 Nødvendigheden af at bruge engelsk i det nye arbejde ses heller ikke at forårsage Turner nogen særlig vanskelighed, eftersom hun selv i en tidligere bedømmelse har understreget, at hun anvendte dette sprog i tidligere stillinger.

6 Alle de øvrige fremførte argumenter vedrører sagens realitet og kan ikke tages i betragtning af Domstolen ved behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler, hvorfor det må konstateres, at der ikke foreligger nogen uoprettelig skade, og at det ikke er nødvendigt at træffe foreløbige forholdsregler.

7 Begæringen om foreløbige forholdsregler kan derfor ikke tages til følge.

Sagens omkostninger

8 Afgørelsen om sagens omkostninger vil på sagens nuværende trin være at udsætte.

Af disse grunde bestemmer

FORMANDEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOLS ANDEN AFDELING

før anden afgørelse træffes:

1. **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**

2. **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 2. juli 1980.

A. Van Houtte
Justitssekretær

A. Touffait
Formand for anden afdeling